

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบัพ
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช 2477
พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 19 มิถุนายน พุทธศักราช 2486
เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควร ขยายการใช้บทบัญญัติ 5 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ทั่วถึง เพื่อความมั่นคง
และวัฒนธรรมแห่งชาติ

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรให้ทันทั่วทั้งมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้โดย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราช
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติ 5
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช 2477 พุทธ
ศักราช 2486 ”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้
บทบัญญัติ 5 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธ
ศักราช 2477 แต่ไม่ให้กระทบกระเทือนถึงการสมรสของ

ตอนที่ 32 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 19 มิถุนายน 2486

บุคคลซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งได้มีหยู่ก่อนวันใช้พระราช
กำหนดนี้ และทั้งสัมพันธในครอบครัวอันเกิดแต่การสมรส
นั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบท 5 แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช 2477 มีข้อความดังนี้

“มาตรา 6 บทบัญญัติแห่งบทนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกตข้อย
บังคับสำหรับปกครองบริเวณเขตหัวเมือง ร.ศ. 120 ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
ด้วยครอบครัว”